

Dzieje Apostolskie 1,1-11

PROLOG

Dzień Wniebowstąpienia

Pierwszą Księgę napisałem, Teofilu, o wszystkim, co Jezus czynił i czego nauczał od początku aż do dnia, w którym udzielił przez Ducha Świętego poleceń Apostołom, których sobie wybrał, a potem został wzięty do nieba. Im też po swojej męce dał wiele dowodów, że żyje: ukazywał się im przez czterdzieści dni i mówił o królestwie Bożym. A podczas wspólnego posiłku kazał im nie odchodzić z Jerozolimy, ale oczekiwać obietnicy Ojca:

«Słyszeliście o niej ode Mnie - [mówił] - Jan chrzczył wodą, ale wy wkrótce zostanieie ochrzczeni Duchem Świętym». Zapytywali Go zebrani: «Panie, czy w tym czasie przywrócisz królestwo Izraela?» Odpowiedział im: «Nie wasza to rzecz znać czasy i chwile, które Ojciec ustalił swoją władzą, ale gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi».

Po tych słowach uniósł się w ich obecności w górę i obłok zabrał Go im sprzed oczu. Kiedy uporczywie wpatrywali się w Niego, jak wstępował do nieba, przystąpili do nich dwaj mężowie w białych szatach. I rzekli: «Mężowie z Galilei, dlaczego stoicie i wpatrujecie się w niebo? Ten Jezus, wzięty od was do nieba, przyjdzie tak samo, jak widzieliście Go wstępującego do nieba».

Punkty do refleksji:

1. *Pierwszą Księgę napisałem, Teofilu, o wszystkim, co Jezus czynił i czego nauczał...* Ewangelia to pamięć o Jezusie. Apostołowie czynili i nauczali tylko to, co widzieli i usłyszeli od Jezusa.
2. Ewangelia kończy się sceną wniebowstąpienia- ta sama scena wniebowstąpienia rozpoczyna Dzieje Apostolskie. Odejście Jezusa staje się zaczynem czegoś nowego.
3. *Dlaczego stoicie?* Wszyscy jesteśmy- nie mniej niż apostołowie- odpowiedzialni za kontynuację historii zbawienia.